

учены, а на Словѣнство-то ще бѫде слава и хвала, зачтото е листо отъ неговѣ-тѣ горѣ.

ПОГЛЯДЪ ВРЪХУ ИСТОРИЧЕСКО-ТО РАЗВИТИЕ НА ЧЕЛОВѢЧЕСТВО-ТО.

Въ непроницаемѣ далечность ся скрыва отъ насъ начяло-то на человѣчество-то, и съ такавѣ пакъ тайнственность е покрытъ излѣзъ-тѣ на неговѣ-тѣ исторіѣ. До гдѣ най-послѣ ще достигне той? И като достигне до извѣстнѣ стъпень за развитіе, ще ли ся спре за всегда на неї, или ще тръгне назадъ, доклѣ слѣдъ врѣмѧ, не изчезне всяка негова дыря на земнѣ-тѣ, коя-то пакъ ще стане не населена отъ человѣци? Мы това не знаемъ, нѣ кога-то и да е, истина е, че трѣбува да настане за человѣчество-то врѣмѧ на най-высоко негово развитіе и процвѣтаніе, и по всичкы-ты бѣлѣзы, что ны обыкалять, мы трѣбува да ся убѣдимъ, че сме близу до това врѣмѧ. Като оставимъ на странѣ нѣкои тѣмны страны на настояще-то, мы видимъ около себе си толкова много голѣмы иѣчта, толкова много богаты надѣжды, что-то неволно трѣбува да ся радваме, че приближяваме къмъ това врѣмѧ.

Наистинѣ, има много животни, кои-то надминуватъ человѣка съ силѣ-тѣ на мышци-ты си и съ тѣнки-ты си чувства. Нѣ колко срѣдства е изнамѣрилъ человѣкъ, за да разшироки до невѣроятни размѣры силы-ты си, да развие чувства-та си, да обезгрыжи, украси и облагороди сѫществованіе-то си, да укроти и покори подъ власть-тѣ си враждеб-